

РЕШЕНИЕ

№ 1271

гр. Бургас, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА** като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно наказателно дело № 20232120204339 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Т. М. М. с ЕГН: *****, срещу Наказателно постановление № 21-0769-002458/19.07.2021г., издадено от Началник група, Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.3, пр.1 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр.2 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призован, не се явява, като същият не е намерен на посочения адрес за призоваване.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, се представлява от юрк. *, която моли за потвърждаване на постановлението.

Съдът приема, че жалбата не е просрочена. Съгласно разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН, когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. За приложението на тази норма е необходимо наличие на две предпоставки: 1) нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и 2) новият адрес да е неизвестен. Пред съда административнонаказващият орган не е установил с надлежни доказателствени средства релевантните факти от състава на чл.58, ал.2 от ЗАНН. Приложената към преписката докладна записка на л. 16 не може в настоящия случай да обоснове приложението на чл.58 ал.2 от ЗАНН. Видно от същата, жалбоподателят е бил потърсен на 18.04.2022 г. Последното

обаче удостоверява единствено еднократното търсене на нарушителя на адреса, който е посочил при съставяне на АУАН, но не и ненамирането му на този адрес. Не е налице повторно търсене, като по делото не е налице надлежно установяване наказващият орган да е положил усилия да открие друг адрес на нарушителя или в случай, че установи, че адресът му не е променен - да предприеме действия за връчване на наказателното постановление по друг начин. Не може да послужи като доказателство за промяна на адреса записаното в докладната, че са снети сведения, тъй като те са от лице, живеещо в друг апартамент и напълно допустимо данните, дадени от него, че апартаментът е продаден, да не са верни. Настоящият състав намира, че не са изпълнени и двете предпоставки на разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН, при липсата на каквито и да е други доказателства за продължителното или постоянно отсъствие на жалбоподателя на посочения от него адрес или за промяна на адреса му. След като наказателното постановление не е редовно връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН и не е породило целената с него правна последица - поставяне началото на срока за обжалването му пред съда, 14-дневният срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН не е изтекъл към датата на подаване на жалбата.

В горепосочения смисъл е и константната съдебна практика, постановена по аналогични случаи- **Определение № 1727 от 20.07.2018 г. по к. ч. адм. д. № 1715 / 2018 г. на Административен съд – Бургас, Определение № 2899 от 18.12.2019 г. по к. ч. адм. д. № 3065 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Бургас, Определение № 1663 от 03.08.2020 г. по к. ч. адм. н. д. № 1656 / 2020 г. на XII състав на Административен съд – Варна и др.**

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

„*“ ЕООД с ЕИК *, било собственик на лек автомобил „Фолксваген Кадди“ с рег. № *. Гаранционният фонд изпратил уведомление до Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Бургас, че за МПС липсват данни за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, като на 02.02.2021 г. регистрацията на автомобила била служебно прекратена, за което собственикът не бил уведомен.

На 03.03.2021 г., около 17.50 часа, докато се движел в гр. Бургас, по бул. „Стефан Стамболов“ до УМБАЛ-Бургас в посока бул. „Никола Петков“, горепосоченият автомобил, управляван от жалбоподателя Т. М., бил спрян за проверка от полицейски патрул, в състава на който влизал и св. К. М.. Последният направил справка за автомобила, при което установил, че регистрацията на автомобила била прекратена. Установило се, че М. не носи и контролен талон към СУМПС.

За констатираното на място св. М. съставил АУАН № 856521, квалифицирайки тези факти като нарушения по чл. 140, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, който го подписал без възражения.

Впоследствие, производството било прекратено с резолюция и преписката била изпратена на БРП, като с постановление от 01.07.2021 г. било отказано образуването на досъдебно производство.

Въз основа на отказа, на 19.07.2021г. било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена фактическата обстановка, изложена в АУАН. Административнонаказващият орган взел предвид фактите, установени от разследването по случая и решил, че с поведението си М. е осъществил състава на нарушенията по чл. 140, ал.1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, поради което и на основание чл. 175, ал.3, пр. 1 ЗДвП му наложил административно наказание „Глоба” в размер на 200 лева и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца, а на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр.2 ЗДвП наложил административно наказание „Глоба” в размер на 10 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателят, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл.84 от ЗАНН във вр.с чл.14 ал.2 от НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен **служебно** да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган –Началник група, Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-гр.Бургас, видно от приложените по делото заповеди. АУАН също е съставен от компетентно (териториално и материално) лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

По отношение на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП:

Действително, от обективна страна се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния автомобил, който не е негова собственост, като регистрацията на последния е била прекратена на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Въпреки това съдът счита, че в конкретния случай не се доказва субективната страна на вмененото нарушение, поради което и извършеното от М. неправилно е било квалифицирано като административно нарушение. Това е така по следните причини:

За да е налице административно нарушение от субективна страна, следва деянието да било извършено виновно - т.е. подведеното под отговорност лице да е наясно с фактите и обстоятелствата относно състава на вмененото му деяние и да го извърши, било то умишлено или непредпазливо /съгласно указаното в чл. 7, ал. 1 от ЗАНН/.

Съгласно разпоредбата на чл.18, т.2 от Наредба № I- 45 от 24 март 2000 година за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях е, че регистрацията на съответното превозно средство се прекратява служебно, като това служебно може да стане съгласно разпоредбата на чл.18 б, ал.1, т.8 от същата наредба - по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането, като съгласно разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, възпроизведена в разпоредбата на чл.18б, ал.2 от горепосочената наредба, задължително следва да бъде уведомен собственика на превозното средство от съответните органи на отдел КАТ към съответното ОДМВР за тази прекратена регистрация. От писмените доказателства се установява, доколкото нищо не сочи противното, че автомобилът, управляван от жалбоподателя, е с прекратена регистрация поради липса на гражданска отговорност, считано от 02.02.2021 г., но за това действие не е уведомен собственика на автомобила. Липсват каквито и да е данни за уведомяване и от страна на ОДМВР. Следователно при извършеното служебно прекратяване на регистрацията наказващият орган не е изпълнил задължението си по чл.143, ал.10 от ЗДвП да уведоми собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията. Не е изпълнил и задължението си по ал.11 да изиска и получи регистрационните табели. Още по-малко има каквито и да е доказателства за това лично жалбоподателят, да е бил уведомен по какъвто и да е начин за прекратяването на регистрацията. Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на жалбоподателя да осъзнае общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици.

По делото не се установява и по какъвто и да е друг начин, че жалбоподателят е бил или е могъл да бъде наясно, че регистрацията на автомобила е прекратена.

Всичко това обуславя извод, че реално жалбоподателят не е действал виновно, а от там извършеното от него не съставлява административно нарушение. В този смисъл са и мотивите на РП-Бургас, обективирани в постановлението за прекратяване на ДП.

В горепосочения смисъл е и Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 г. по тълкувателно дело № 3/2022 г. на ВКС и ВАС, където е посочено: „Съществува законово задължение по чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП за административния орган да уведоми собственика за извършената служебна дерегистрация на моторното превозно средство, но е възможно той да е уведомен за този факт при посещение на място в отдел „Пътна полиция“, при връчване на акт за установяване на административно нарушение или по друг начин. В случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП ще е несъставомерно. Под уведомяване по поставения въпрос следва да се има предвид узнаване по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи

от състава на административното нарушение, включително вината, която в административнонаказателния процес не се предполага.“.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от НК:

Съгласно тази разпоредба в редакцията ѝ към датата на проверката на жалбоподателя, водачите са длъжни да носят в себе си документи, сред които и контролен талон към свидетелство за управление. С измененията с ДВ, бр. 67 от 2023 г. обаче, вече не се предвижда носене на този талон. Следователно, задължението да се носи талон вече е отпаднало, респективно към момента това вече не съставлява административно нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП, поради което и не следва да се санкционира. Нормата на чл.3,ал.2 от ЗАНН задължава съда да съобрази, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, той следва да приложи се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени изцяло.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0769-002458/19.07.2021г., издадено от Началник група, Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Бургас, с което на Т. М. М. с ЕГН: *****, за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.3, пр.1 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр.2 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____